

अथ गोशठीं गरिष्ठानामधिष्ठाय सुमेधसां। वाक्यालङ्कृतिवाक्यानां व्याख्यातारं नमामि तं ॥	१
सायन्तनं ततः कृत्वा सम्यगाराधनं हरेः। स्वैरालापैः शुभैश्श्रोत्रुन्नन्दयन्तं नमामि तं ॥	२
ततः कनकपर्यङ्के तरुणाद्युमणिद्युतौ। विशालविमलश्लक्षणातुङ्गतूलासनोज्ज्वले ॥	३
समग्रसौरभोद्गारनिरन्तरदिगन्तरे। सोपधाने सुखासीनं सुकुमारे वरासने ॥	४
उन्मीलपद्मगर्भद्युतितलमुपरि क्षीरसङ्घातगौरं राकाचन्द्रप्रकाशप्रचुरनखमणिद्योतविद्योतमानं। अङ्गुल्यग्रेषु किञ्चिन्नतमतिमृदुलं रम्यजामातृयोगी दिव्यं तत्पादयुग्मं दिशतु शिरसि मे देशिकेन्द्रो दयालुः ॥	५
त्वम् मे बन्धुस्त्वमसि जनकस्त्वं सखा देशिकस्त्वं विद्या वृत्तं सुकृतमतुलं वित्तमप्युत्तमं त्वं। आत्मा शेषी भवसि भगवन्नान्तरशशासिता त्वं यद्द सर्वं वरवरमुने! यद्यदात्मानुरूपं ॥	६

श्रीमते रामानुजाय नमः

अग्रे पश्चादुपरि परितो भूतलं पाश्चतो मे

मौलौ वक्रे वपुषि सकले मानसाम्भोरुहे च।

दर्शदर्श वरवरमुने दिव्यमङ्गिद्वयं ते

नित्यं मज्जन्नमृतजलधौ निस्तरेयं भवाब्धिं ॥

७

कर्माधिने वपुषि कुमतिः कल्पयन्नात्मभावं

धुःखे मग्नः किमिति सुचिरं दूयते जन्तुरेषः।

सर्वं त्यक्त्वा वरवरमुने! सम्प्रति त्वत्प्रसादादिव्यं

प्राप्तुस्तव पदयुगं देहि मे सुप्रमातं ॥

८

या या वृत्तिर्मनसि मम सा जायतां संस्मृतिस्ते

यो यो जल्पस्स भवतु! विभो! नामसङ्कीर्तनं ते।

या या चेष्टा वपुषि भगवन्! सा भवेद्वन्दनं ते

सर्वं भूयाद्वरवरमुने! सम्यगाराधनं ते ॥

९

अपगतमदमानैः अन्तिमोपाय निष्ठैः

अधिगतपरमार्थैः अर्थकामान् अपेक्षैः।

निखिलजनसुहृदिभिः निर्जित क्रोध लोभैः

वरवरमुनि भृत्यैः अस्तु मे नित्य योगः ॥

१०

इति स्तुति निबन्धेन सूचितस्वमनीषितान्।

भृत्यान् प्रेमार्द्रया दृश्या सिञ्चन्तं सिन्तयामि तं ॥

११

अथ भृत्याननुज्ञाप्य कृत्वा चेतश्शुभाश्रये।

शयनीयं परिष्कृत्य शयानं संस्मरामि तं ॥

१२

दिनचर्यामिमां दिव्यां रम्यजामातृयोगिनः।

श्रीः

उत्तर दिनचर्या

श्रीमते रामानुजाय नमः

भक्त्या नित्यमनुध्यायन् प्राप्नोति परमं पदं ॥

१३

॥ इति उत्तर दिनचर्या समाप्ता ॥